

Poznejte Všeobecnou fakultní nemocnici v Praze očima pacientů, lékařů a zdravotníků

Pohledem osobních zpovědí, obav, odhodlání a velké statečnosti. Odvahou se svěřit, podělit se o životní zkoušku, boj s nepřízní osudu a nabídnout naději a vlastní zkušenost ostatním.

Startuje jedinečný projekt: Nemocnice příběhů

Unikátní projekt Nemocnice příběhů vznikl s myšlenkou ukázat jedno z největších zdravotnických zařízení v České republice úplně jiným, originálním úhlem pohledu. Prostřednictvím osobních zážitků pacientů, lékařů a zdravotních sester. Všech, komu se na kratší či delší čas život propojil s VFN.

Nemocnice: místo setkání

Právě nemocnice je místem, kde se každodenně protínají tisíce osudů. Stačí počítat: ročně projdou VFN skoro 2 miliony pacientů a jejich blízkých, kolem 60 tisíc z nich zde stráví alespoň několik dní při hospitalizaci, někteří prodělají závažné zdravotní komplikace, operace, náročnou léčbu. A všechny spojuje totéž: naději a pomoc našli právě tady, ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze. Své zážitky a zkušenosti chtějí předat dál. Těm, které léčba čeká, mají obavy o své blízké či řeší podobné starosti.

Celý projekt zahajuje stálá výstava prvních 33 otevřených zpovědí

Stálá expozice 33 příběhů pacientů a lékařů v budově Fakultní polikliniky VFN na Karlově náměstí celý projekt odstartovala. Zároveň byl spuštěn portál www.nemocnicepribehu.cz, kde najdete identické příběhy, budou přibývat další a další. Ukážou, jaké možnosti a léčebné dovednosti jednotlivá pracoviště nabízejí. Dodají naději ostatním, kteří se chystají na nějaký zákrok, vyšetření či hospitalizaci nebo mají nemocného mezi blízkými. Vytisknuté příběhy budou postupně pokrývat stěny chodeb jednotlivých pracovišť nemocnice, aby si je mohli číst pacienti a další návštěvníci VFN. Projektem chceme ukázat, že má vždycky smysl bojovat a neztrácet naději. Protože medicína postupuje stále kupředu a i ty nejzávažnější diagnózy mají svá šťastná řešení.

Projekt Nemocnice příběhů je na samém začátku a má velké plány. Sledujte ho na www.nemocnicepribehu.cz.

Pro další informace:

Jsem vděčná, že můžu dělat obyčejné věci: ráno vstát a vypravit děti, jít se psem na procházku, povídat si blízkými. Může to znít jako banalita

Poté, co Gabriela SOCHORCOVÁ strávila více než dva týdny v umělém spánku, přežila celkovou sepsi organismu, selhání životně důležitých orgánů a zapoměla několik týdnů z vlastního života, může považovat za banalitu cokoliv.

Asi 17 let trpím ulcerózní kolitidou (chronické onemocnění střevní sliznice). Jsem takový věrný člen osazenstva Všeobecné fakultní nemocnice, prostě ve stavu pacientů. Několikrát jsem byla krátkodobě hospitalizovaná a celkově jsem byla poměrně stabilizovaná. Tak bych se charakterizovala do začátku roku 2017. Tehdy se můj stav dost zhoršil a po řadě vyšetření a konzilií jsem dostala biologickou léčbu. Zabrala okamžitě na mé původní problémy, ale necítila jsem se dobře. Bolely mě klouby, měla jsem měsíc zvýšenou teplotu, zimnici. Nikdo mi nedokázal říct, co mi je. Záněty očí, zubů? Přitom krevní testy byly naprosto v pořádku. Připadala jsem si jako hypochondr. Dostala jsem běžná antibiotika. Po týdnu, kdy mi neklesala teplota mě napadlo, jestli neexistuje souvislost mezi biologickou léčbou a mými problémy.

Všechno nabralo rychlý a dramatický spád

Dojela jsem na svou „rodnou“ IV. internu – na Gastroenterologickou kliniku Všeobecné fakultní nemocnice a začaly se dít věci. Za týden jsem zkolabovala. Od té doby mám všechno jako v mlze. Teplota stoupala, nemohla jsem dýchat, rozjela se celková sepsi organismu, selhávání jater, ledvin... Převezli mě nejprve na JIP, pak na ARO. Tam mi řekli, že mě na pár dní uvedou do umělého spánku, a pak už nevím. Poslední vzpomínka je zavádění katetru... Pro rodinu to byl šok. Synovi (15), dceři (11) a mým rodičům se zastavil život. Jsem samoživitelka a nikdo nevěděl, jestli přežiju. Syn dělal přijímačky na střední školu a umírala mu máma. Co víc říct.

...

Pro další informace:

Filip Brož, Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, e-mail: filip.broz@vfn.cz, tel.: 607 082 521
Regina Rothová, AMI Communications, e-mail: regina.rothova@amic.cz, tel.: 724 012 629

VFN vnímám jako svou druhou porodnici

„Vše začalo v květnu 2014 hospitalizací s těžkou akutní pankreatitidou v Thomayerově fakultní nemocnici. Z té doby si vybavuji jen bolesti (připadá mi, že jsem nedostával nic na utišení), vyčerpanost, zimnice, zoufalost, přetáčení na posteli ve změti hadiček a kabelů. Strašně jsem chtěl utéct. Po třech týdnech došlo k vyžádanému převozu do VFN, konkrétně na oddělení akutní medicíny (nefrologii). Od druhého dne na OAM, pod ohledem MUDr. Doubravky Frausové, si téměř nic nepamatuji, ani bolest. Můj stav se zhoršoval a musel jsem být přeložen na KARIM (napojení na umělou plicní ventilaci, následně zavedení trachesotomie, cca 10 dní v umělém spánku, operace břicha, rozpad tlustého střeva, 14 operací a výplachů dutiny břišní, přes měsíc jsem měl otevřené břicho).“ Tak vypočítává svůj běh o život, který trval několik měsíců, Lukáš MÁLEK.

Z KARIMu si vybavuji fáze probouzení, sny a halucinace

Konečně jsem postupně začínal vnímat, i když většinou s halucinacemi. Neuměl jsem rozlišit realitu, pořád jsem hledal, co a proč se stalo, nevěděl jsem, kde jsem. Z té doby si ale mozek pamatuje snad všechny sny. Měl jsem stres ze zvuků přístrojů, neustále za mnou něco pípalo. Kvůli tracheostomii jsem nemohl mluvit. Jediná možnost komunikace byla ukazovat písmenka abecedy vytištěná na papíře. Ale jak, když nemáte ani sílu zvednout vlastní ruku. V tomto odlišném světě mě s realitou spojovala alespoň televize.

Touha mluvit byla nesnesitelná, stejně jako žízeň

Po měsíci hospitalizace na RES UP jsem byl přeložen v rámci uzávěru na RES2, tam jsem zůstal dalších šest dnů a následně mě přeložili na JIP IV. IK. Začaly se mi vracet smysly. Třeba z TV zpravodajství jsem si uvědomoval dopady událostí. Doktoři mi dovolili vrátit mobil. Musel jsem se hodně snažit, abych zvládl vůbec odemknout obrazovku a ovládal ho. Úžasná sci-fi hračka byla pohyblivá postel, aspoň nějaká interakce. Pořád jsem hledal sestry, jejich přítomnost mi dávala jistější pocit (Monika Janalová byla úžasná). Naopak jsem byl zoufalý, že si nemůžu říct o to, co chci, co potřebuji.

...

Pro další informace:

Filip Brož, Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, e-mail: filip.broz@vfn.cz, tel.: 607 082 521
Regina Rothová, AMI Communications, e-mail: regina.rothova@amic.cz, tel.: 724 012 629